

Emanuel Swedenborg (1688-1772) korának egyik legkiválóbb tudósa és teológusa volt. Hamarosan olyan tapasztalatok érték, amelyek felrúgták addigi gondolkozását és kiszélesítették a világnézetét. Segítő lények vették körül, akikkel az asztrális világokba tett utazásokat, melyekről részletes leírások maradtak ránk.

Segítő lények

Egy tudós élményei

nyíltak, amit talán most belső látásnak vagy harmadik szemnek mondanánk. Ezután teológiai jellegű műveket kezdett el írni, pedig kitűnő tudományos pályafutás állt volna előtte. A férfi azt állította, hogy kapcsolatban volt elhunyt királyokkal és szentekkel is, de ami különlegessége tette, az az volt, hogy olyan lelkekkel is beszélgetett, akik más égitestekről származtatták magukat, mint például a Holdról, a Merkúrról, a Jupiterről vagy a Naprendszeren kívüli boly-

a szellemek, tudni akarta, hogy más bolygókon milyen emberek és élőlények élnek.

Szellemi utak az asztrálbirodalomban

Swedenborg érdeklődött a csillagászat iránt, és egy obszervatóriumot akart létrehozni, de ez végül sajnos nem valósult meg. Hitt abban, hogy máshol is van fizikai élet, és a csillagok nem csak azért léteznek, hogy azokban a földi emberek gyönyörködhessenek. Írásaiban egyértelműen különbséget tesz a természetben és a szellemvilágban található bolygók között, így ez megoldást ad arra is, hogy miért véli úgy, hogy a Naprendszer bolygói lakottak lennének a fizikai

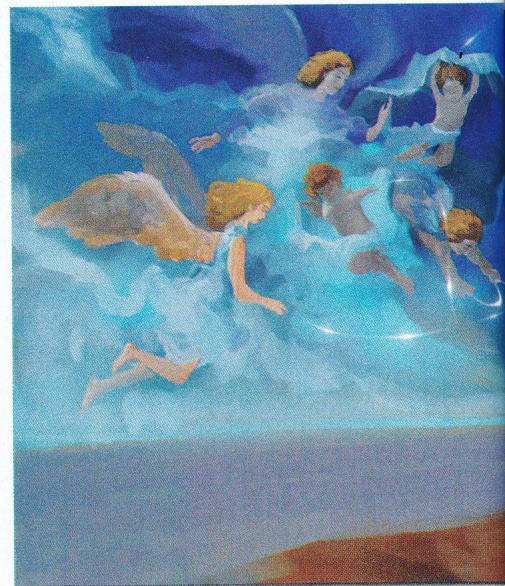

több éven keresztül ragaszkodott munkájához, hiába ajánlották fel neki, hogy tudásával egyetemeken is taníthatna. A huszoneves fiú értett a fizikához, a matematikához és a mechanikához is. Fennmaradt írásában még egy repülő masina tervrajzát is megtalálták. A tudományos és filozófiai beállítottságú Swedenborg életrajza viszont teljesen megváltozott akkor, amikor nem evilági lényekkel került kapcsolatba...

Feltáruul egy új világ

1743-ban éppen Londonban tartózkodott, amikor is privát szobájának sarkában egy alakot látott, aki később az álmában is felbukkant. Az alak azt állította, hogy ő az Úr, és fel fogja nyitni a lelki szemeit, így ezentúl kommunikálni tud majd a szellemekkel, valamint az angyalokkal is. Swedenborg megdöbben a történeten, mert racionális emberként nem tudott mit kezdeni ezekkel a tapasztalatokkal, így belevetette magát a Bibliába és egyéb teológiai művekbe is. Álmai egyre furcsábbak voltak, és jóslatai, amelyeket lelki szemeivel maga előtt látott – például az 1759-es stockholmi tüzeset – a valóságban is beteljesültek. Lelki szemei tehát valóban meg-

gókról. Ezek az angyali lények emberi kinézetűek voltak, bár sokkal szebbek a földieknél, és a gondolat útján kommunikáltak – ez pedig a telepátia korai leírása. A szellemek, amikor meglátogatták a tudóst a szobájában, fizikai alakot is tudtak ölteni, és szó szerint mindent tudtak róla. Swedenborg leírja, hogy szinte beleláttak minden gondolatába, és valójában azért ténykednek a mi Földünk is, mert csak a tudás megszerzése okoz nekik örömet. Éppen ezért számtalan más Naprendszert és bolygót is meglátogattak már, mert nem számít nekik a tér és az idő sem, így bárhová eljuthatnak a Világegyetemben. Bár ezek a szellemek magasabb szférákból valók voltak, mégis létezett egyfajta Mennysország, amelyet isteni lakhelyként neveztek meg. Ezeket a 18. századi élményeket még bőven a modern földönkívüli látogatások előtt írták le, és ekkoriban még az asztrálutazásokról sem létezett semmilyen tanulmány. Swedenborg ugyanis azt is fejtegette, hogy más világok meglátogatására is magukkal vitték a szellemek, de ilyenkor a teste mindig a szobában pihent. Miért vitték több ilyen asztrális utazásra magukkal? Mert ő is, akárcsak ezek

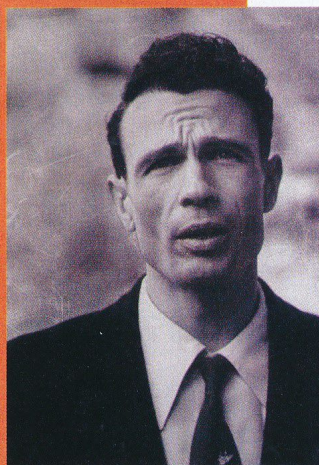

világtól függetlenül. A tudós közölte azt is, hogy hogyan megy végbe a testből való kilépése és az asztrális utazása: „A belsőket az én szellememben az Úr megnyitotta, és így, míg még a testemben vagyok, ugyanakkor a mennyben is lehetek az angyalokkal. Az, aki nem ismeri a menny titkait, nem képes elhinni, hogy az ember láthat oly távoli földeket és beszámolhat róluk érzékszervei által szerzett tapasztalatból. E változások által tudnak látszólag áthelyeztetni egyik helyről a másikra, vagy egyik földről a másikra, még akkor is, ha azok a földek a világmindenség végén találhatók. Így egy ember is szellemében áthelyezhető, míg teste továbbra is helyén marad. Ekképpen tették velem is.” Az első asztrális utazás során kísérői is voltak, amiről szinte mindenki beszél, aki hasonló dolgokat élt már át. Ezek a kísérők azért vannak az ember mellett, hogy vissza tudjon térni a testébe, és hogy ne kóboroljon el. Ezek a szellemek le-

hetnek a Vezetőink vagy az Őrangyalaink is, vagy bárki, aki a segítségünkre van. Az út során elsőként a Naprendszer szélén egy bolygót látogattak meg, ahol Swedenborg olyan elhunyt lelkekkel beszélt, akik a saját planétájuk vonzókörzetében maradtak a haláluk után, ugyanis egy ideig ott kell tartózkodniuk. Megkérdezte őket a saját Naprendszerük napjáról is, és úgy érzékeltették a számára, hogy az kisebb, mint a mi Napunk. Kiderült továbbá, hogy egy olyan isteni lényt imádtak, aki olyan volt, mint egy ragyogó és fénylő angyal. Ezután szellemi szemével – mintegy vízióként – látta a szóban forgó bolygó felszínét, amely szép zöld és tele van ligetekkel. Swedenborg közléseiben többször is hangoztatja, hogy biztos, hogy lesz, aki kétségbe vonja a szavát, pedig ilyen szellemi látás igenis lehetséges. „A másik életben a távolságok nem olyanok, mint a Földön lévő távolságok. A másik életben a távolságok teljesen megfelelően állnak bárki belső állapotához. Vagyis, akik hasonló állapotban vannak, együtt vannak egy társaságban és egy helyen. Minden, ami ott jelen van az állapot

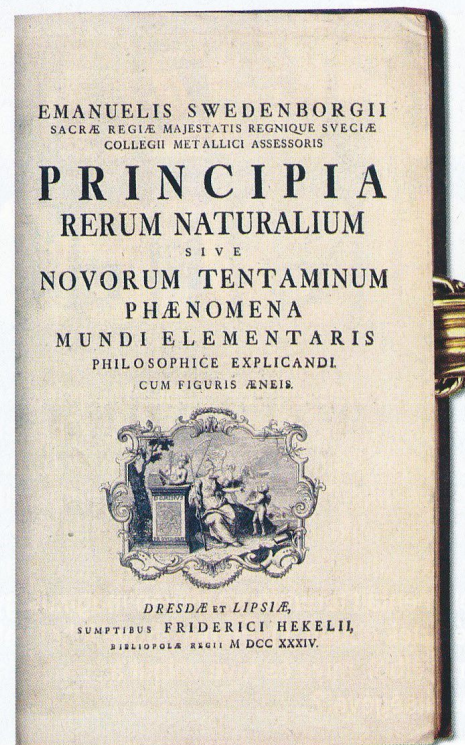
A későbbi kapcsolattelvételek

Az 1950-es évek amerikai UFO-kapcsolattartói hasonló, ha nem ugyanazon lényekkel találkoztak, mint Swedenborg. Howard Menger kontakta például azt mondta, hogy hozzá a Vénuszról érkeztek látogatók, és már az ő lelke sem földi eredetű. Ugyanúgy írta le a lények ruházatát, mint Swedenborg: mindenféle díszek és hajtókák nélküli, szoros, testhezálló öltözet-ről volt szó. A kontaktszemélyek szintén tettek utazásokat más világokba, csak éppen a repülő csészealjakkal fedélzetén.

tudós csacsaságainak gondolhatnánk, azonban akkora részletességgel közölte őket, hogy olyan-nak tűnik, mintha csak egy korabeli exobolygó-katalógust olvasnánk. Az egyik égitesthez közelítve a férfi belebotlott pár szellembe, akiket kérdőre vont az életükről, a házajukról és a hitükről is: „Hasonlóan jelentek meg, amilyenek voltak emberként a földjükön. Arcuk nem volt nagyon eltérő a mi Földünk emberének ábrázatától, kivéve, hogy a szemek és az orruk kisebb volt. Mivelhogy ezt kissé csúnyának találtam, azt mondták, hogy számukra a kis szem és orr a szépség jele. Egy nőt is láttam, ruházatot viselt, melyen különböző színű rózsák voltak. Érdeklődtem, hogy milyen anyagból készítik az öltözeiket azon a földön. Azt felelték, hogy növényekből nyernek ki egyfajta fonallá sodorható holmit, és hogy e fonalakat egymás mellé fektetik kétszeres és háromszoros rétegben, majd átítatják egy ragacsos folyadékkal, ami összetartja, azután növények nedvével festik.” Egy másik bolygón a házakat úgy építették meg annak lakosai, hogy óriási méretű fákra telepedtek rá, és mint óriási cölöpöket, össze is kötötték őket egyfajta átjáróval. A növények így életben maradtak, és hasznos eszközként tekintettek rájuk. Érdekes megoldásnak tűnik, főleg, hogy a jövő építészete is kacsingatnak hasonló

megoldások felé, amelyek sokkal környezettudatosabbak. Visszatérve a hit kérdésére, úgy tűnik, hogy szinte mindegyik bolygón volt egyfajta istenhit, bár valamelyest különbözött a miénktől és a földi vallásoktól. Viszont mindegyikre igaz volt az, hogy Isten lelkének része minden élőlény testében megtalálható. Az Úr más világokat is meglátogatott valamilyen módon, hogy biztosítsa azok lakóit, hogy van a testnél magasabb rendű dolog is, így ott is létrejöttek a vallások megfelelői. Kiderült továbbá az is, hogy már más földi emberek is meglátogattak különböző bolygókat az asztrális testeikkel, ugyanis a földönkívüli szellemek erre többször is felhívták a férfi figyelmét. Úgy tűnik, hogy az ő neveik nem vál-

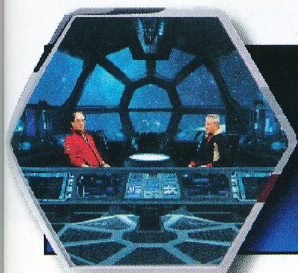
tak ismertté, mert nem közölték tapasztalataikat az utókor számára. Bár Swedenborg folyamatosan publikálta írásait abból a célból, hogy megújítsa a kereszténység tételeit, valamint alá is támassza azokat, de külön felekezetet nem akart alapítani. Viszont halála után, 1788-ban létrejött a swedenborgianusok testülete, akik a tudós tanait és írásait egyenesen a Mennyezből eredeztették. Akárhonnan is valók azok, tény, hogy a világ egyik legrészletesebb asztrális beszámolója szerepel bennük...

MISKOLCI LÁSZLÓ

hasonlóságával van összhangban, és minden, ami ott távol van az állapot különbözőségével van összhangban.” Ezek az utazások a szellemi világban többnaposak is lehetnek, de a mi bolygónk fizikai világában abszolút nem teltek ennyi időbe, így a teste nyugodtan pihenhetett az ágyon.

Az Univerzum földjein

Az asztrális utazások során számos bolygót látogattak meg Swedenborg, amelyről a legkülönbözőbb leírásokat hagyta ránk. Természetesen ezeket egy korabeli

HIHETETLEN
A REJTELEK MAGAZINMÁSOLÓJA

minden héten a

chatoscsatorna
www.chatoscsatorna.hu

-án!

Megtekinthető: facebook

You Tube

Dailymotion

inda videó